

IX kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI USTAWODAWCZEJ

(NR 51)

z dnia 8 czerwca 2022 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Ustawodawczej (nr 51)

8 czerwca 2022 r.

Komisja Ustawodawcza, obradująca pod przewodnictwem posła **Arkadiusza Myrchy (KO)**, przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

- zaopiniowanie dla Marszałka Sejmu – w trybie art. 121 ust. 2 regulaminu Sejmu – zawisłych przed Trybunałem Konstytucyjnym spraw o sygn. akt: SK 47/21, P 7/21, SK 54/21, SK 134/20;
- rozpatrzenie wniosku o powołanie podkomisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia:
 - poselskiego projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach dotyczących niektórych nieruchomości objętych postępowaniem scaleniowym (druk nr 2040),
 - komisyjnego projektu ustawy o uregulowaniu stanu prawnego nieruchomości we wsi Lipnica Wielka (gmina Lipnica Wielka) (druk nr 2043).

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Dorota Lis-Staranowicz, Łukasz Trochimiuk, Zbigniew Gromek** – eksperci Biura Analiz Sejmowych, **Marcin Wójcik** – z sekretariatu Komisji w BAS, **Magdalena Klorek, Łukasz Nykiel** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

Przewodniczący poseł Arkadiusz Myrcha (KO):

Otwieram kolejne posiedzenie Komisji Ustawodawczej. Witam panią przewodniczącą. Witam pana przewodniczącego. Witam panie poseł i panów posłów. Witam wszystkich przybyłych na dzisiejsze posiedzenie. Witam pracowników Kancelarii Sejmu.

Mamy kworum. Oznacza to, że Komisja jest zdolna do podejmowania uchwał.

Porządek dzisiejszego posiedzenia został państwu doręczony. Obejmuje on zaopiniowanie czterech spraw zawisłych przed Trybunałem Konstytucyjnym. Od nich zaczniemy.

W drugim punkcie mamy rozpatrzenie wniosku o powołanie podkomisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia: poselskiego projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach dotyczących niektórych nieruchomości objętych postępowaniem scaleniowym (druk nr 2040); komisyjnego projektu ustawy o uregulowaniu stanu prawnego nieruchomości we wsi Lipnica Wielka (gmina Lipnica Wielka) (druk nr 2043).

Zaczynamy od sprawy SK 47/21. Pani mecenas Dorota Lis-Staranowicz, bardzo proszę.

Ekspert z Biura Analiz Sejmowych Dorota Lis-Staranowicz:

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, sprawa o sygn. SK 47/21 została zainicjowana skargą konstytucyjną dotyczącą ustawy o broni i amunicji.

Stan faktyczny tej skargi kształtuje się następująco: skarżący posiada pozwolenie na broń. Na skutek złożonego donosu zostało wszczęte postępowanie wyjaśniające przez komendanta wojewódzkiego Policji. Domagał się on od skarżącego aktualnego orzeczenia o stanie jego zdrowia. Skarżący takie orzeczenie przedstawił. Wynikało z niego, że jest zdolny do posiadania broni. Następnie komendant Policji zaskarżył to orzeczenie lekarskie do drugiej instancji lekarskiej. Organ medyczny drugiej instancji stwierdził, że skarżący nie powinien posiadać broni ze względu na stan zdrowia. W rezultacie komendant wojewódzki Policji wydał decyzję o cofnięciu pozwolenia na broń.

Od tej decyzji skarżący odwołał się do Komendanta Głównego Policji, który podtrzymał decyzję organu pierwszej instancji. To uruchomiło procedurę przed sądem administracyjnym. W pierwszej instancji WSA nie stwierdził naruszenia prawa przez organy

Policji. Od tego wyroku skarżący wniósł skargę kasacyjną do NSA, a ten skargę kasacyjną odrzucił w całości.

Skarżący poddaje kontroli cały szereg przepisów ustawy o broni i amunicji, a konkretnie art. 15 ust. 9, art. 15j ust. 7 i 8, art. 15i ust. 1, art. 15h ust. 7, art. 18 i art. 20. Pominę treść tych przepisów, ponieważ są one rozbudowane, a państwo dysponuje ich wersją pisemną.

Skarżący formułuje swoje wnioski zakresowo i stawia trzy zarzuty pod adresem zaskarżonych przepisów. Pierwszy zarzut dotyczy art. 15 ust. 9 ustawy o broni i amunicji w zakresie, w jakim nie przewiduje delegacji do określenia, w drodze rozporządzenia, wykazu stanów chorobowych i zaburzeń funkcjonowania innych niż psychologiczne, wykluczających możliwość wydania pozwolenia na broń, rejestracji broni, biorąc pod uwagę uniemożliwienie wydania pozwolenia na broń lub karty rejestracyjnej broni pneumatycznej osobom niedającym rękojmi bezpiecznego posługiwania się bronią.

Wzorcami kontroli skarżący czyni art. 2 i art. 32 konstytucji. W zakresie pierwszego zarzutu wnioskujemy o umorzenie postępowania w całości, ponieważ art. 2 i art. 32 nie mogą być samodzielnymi wzorcami kontroli.

Drugi zarzut niekonstytucyjności dotyczy art. 15j ust. 7 i 8, w związku z art. 15i ust. 1, art. 15h ust. 7, art. 18 ustawy o broni i amunicji. W tym przypadku skarżący zarzut niekonstytucyjności formułuje wielowariantowo: a) w zakresie, w jakim wyklucza możliwość weryfikacji przez organy Policji orzeczeń lekarskich i psychologicznych, które zostały wydane w trybie odwoławczym; b) w zakresie, w jakim nie przewiduje instrumentów pozwalających na wzruszenie ostatecznych orzeczeń lekarskich lub psychologicznych; c) w zakresie w jakim uniemożliwia dokonanie kontroli instancyjnej orzeczenia lekarskiego lub psychologicznego, wydanego w oparciu o art. 15h ustawy o broni i amunicji. Wzorcami kontroli skarżący czyni art. 2 oraz art. 78, w związku z art. 31 ust. 3 konstytucji. W tym zakresie również stawiamy wniosek o umorzenie postępowania ze względu na brak argumentacji. Skarżący nie przedstawił argumentów, które uzasadniałyby tezę, że zostały naruszone jego konstytucyjne prawa, a konkretnie prawo do zaskarżania orzeczeń wydanych w pierwszej instancji.

Ostatni zarzut skargi konstytucyjnej dotyczy art. 20, w związku z art. 15h ust. 7, art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy o broni i amunicji w zakresie, w jakim przepis ten pomija wprowadzenie adekwatnego środka odwoławczego. W tym przypadku skarżący czyni wzorcem kontroli art. 45 ust. 1, w zw. z art. 31 ust. 3 konstytucji. Tutaj podnosimy, że skarżący domaga się od TK, aby stwierdził, że zaskarżone przepisy są niezgodne z konstytucją w tym zakresie, że ustawa o broni i amunicji nie dostarcza dostatecznych środków zaskarżania orzeczeń lekarskich. Skarżący postuluje, aby ustawodawca uregulował procedurę odwoławczą w taki sposób, jak rozpatrywane są odwołania od orzeczeń wydanych przez lekarzy orzeczników w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych. Naszym zdaniem nie mamy tutaj do czynienia z pominięciem ustawodawczym, ponieważ ustawodawca uregulował kwestię odwoływania się od decyzji organów administracji w ustawie – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Wszelkie ograniczenia dowodowe, które w jego sprawie miały miejsce przed sądami administracyjnymi, nie wynikają z ustawy o broni i amunicji, ale z ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Stąd wniosek o umorzenie postępowania.

Suma wniosków częściowych doprowadziła nas do ostatecznej decyzji, aby umorzyć to postępowanie w całości. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Arkadiusz Myrcha (KO):

Dziękuję bardzo. Otwieram dyskusję w tej sprawie. Jeżeli nie ma głosów w dyskusji, to przystępujemy do głosowania. Kto jest za pozytywnym zaopiniowaniem projektu stanowiska w sprawie SK 47/21? (20) Kto jest przeciw? (0) Kto się wstrzymał od głosu? (0)

Stwierdzam, że projekt stanowiska został zaopiniowany pozytywnie.

Przechodzimy do omówienia projektu stanowiska w sprawie P 7/21, która nie ma jeszcze wyznaczonego posła. Sprawę przedstawi pani mecenas Dorota Lis-Staranowicz z Biura Analiz Sejmowych, bardzo proszę.

Ekspert z BAS Dorota Lis-Staranowicz:

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, sprawa o sygn. akt P 7/21 jest kontynuacją sprawy, która została przez TK przesądzona, tj. sprawa K 7/15. Dzisiejsza sprawa została zainicjowana pytaniem prawnym Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku.

Przedmiotem kontroli jest art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 14 sierpnia 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 października 2020 r.

Sąd podaje ten przepis kontroli zakresowej, a więc w zakresie, w jakim wyłącza stosowanie art. 115a ustawy z 6 kwietnia 1990 r. o Policji do spraw dotyczących ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy, wszczętych po dniu 6 listopada 2018 r. w odniesieniu do policjantów zwolnionych ze służby przed dniem 6 listopada 2018 r.

Kwestionowany przepis art. 9 zakwestionowanej ustawy stanowi: „Przepis art. 115a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do spraw dotyczących wypłaty ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy wszczętych i niezakończonych przed dniem 6 listopada 2018 r. oraz do spraw dotyczących wypłaty ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy policjantowi zwolnionemu ze służby od dnia 6 listopada 2018 r. Ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy za okres przed dniem 6 listopada 2018 r. ustala się na zasadach wynikających z przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem 6 listopada 2018 r. Przy obliczaniu wysokości ekwiwalentu pieniężnego przysługującego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy za rok 2018 określa się proporcję liczby dni niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego przysługującego przed dniem 6 listopada 2018 r. oraz od dnia 6 listopada 2018 r.”.

Zacznę od sprawy o sygn. akt K 7/15. W tej sprawie TK wydał wyrok i stwierdził, że wysokość ekwiwalentu z tytułu niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego jest niezgodna z konstytucją, z art. 66 ust. 2 konstytucji. To był ten główny zarzut kontroli. Dotychczasowy ekwiwalent był ustalany w wysokości 1/30. Po wyroku TK dokonano nowelizacji art. 115a ustawy o Policji. Ekwiwalent wzrósł, ponieważ wzrósł wskaźnik. Dziś wskaźnik wynosi 1/21. Ustawodawca, wykonując wyrok TK, nakazał stosowanie zasad dotychczasowych do wszelkich ekwiwalentów i roszczeń z tego tytułu, które powstały do dnia ogłoszenia wyroku TK.

Sąd pytający podnosi zarzut, że zaskarżony przepis niweczy skutek art. 190 ust. 1, 3 i 4 konstytucji i również jest niezgodny z art. 2 i art. 32 konstytucji, ponieważ policjanci, którzy uzyskali ekwiwalent pieniężny w obniżonej wysokości, według wskaźnika 1/30, na skutek zaskarżonej normy prawnej nie mogą żądać wyrównania świadczenia.

My wnioskujemy o umorzenie postępowania z tej przyczyny, że sądy radzą sobie z tym problemem, ponieważ stosują tzw. wykładnię prokonstytucyjną, gdyż zaskarżony przepis odwołuje się do zasad obowiązujących do dnia wydania wyroku przez TK. Sądy twierdzą, że zasady to nie jest wskaźnik. Wskaźnik jest określony za pomocą ułamków zwykłych: 1/30, 1/21, a zasady są to normy, które odnoszą się do całego świadczenia, do jego istoty. Sądy próbują przy pomocy wykładni prokonstytucyjnej niwelować skutek przepisu intertemporalnego zaskarżonego przez sąd pytający.

W orzecznictwie sądów administracyjnych pojawia się druga linia orzecznicza, drugie stanowisko. Sądy twierdzą, że w tym przypadku mamy do czynienia z tzw. wtórną niekonstytucyjnością. Wyrok TK w sprawie K 7/15 traktują jako prejudykat. Na tej podstawie odmawiają zastosowania niezgodnego z konstytucją wskaźnika 1/30 i stosują nowy wskaźnik, ten który jest aktualnie przewidziany w ustawie o Policji, czyli 1/21.

W tym stanie faktycznym trudno podzielić stanowisko sądu pytającego, że jest norma prawna o takiej treści, jaką zaskarża sąd pytający, ponieważ sądy administracyjne stosują wskaźnik 1/21, korzystny dla policjantów, i odmawiają stosowania wskaźnika 1/30. Skutkuje to tym, że uchylają wszystkie decyzje organów policyjnych.

Na skutek pytania prawnego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku NSA zawiesza postępowania wniesione przez organy Policji. Organy Policji wno-

szą skargi kasacyjne do NSA. Ten sąd nie przesądził, który wskaźnik jest właściwy, czy 1/21 czy 1/30, ale wcześniejsze orzecznictwo tego sądu wskazuje, że należałoby restytuować to zgodnie z konstytucją i stosować wskaźnik korzystny, czyli 1/21. Aktualna sytuacja w NSA kształtuje się w ten sposób, że sąd zawiesza postępowania w oczekiwaniu na wyrok TK.

Wniosek jest taki, żebyśmy umorzyli postępowanie, ponieważ wojewódzkie sądy administracyjne stosują po nowelizacji wskaźnik korzystniejszy dla policjantów i odmawiają stosowania wskaźnika 1/320. Powtarzam, że ustawa nakazuje stosować zasadę a nie wskaźnik. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Arkadiusz Myrcha (KO):

Jak rozumiem nie ma potrzeby, żeby TK się w tej sprawie wypowiadał.

Ekspert z BAS Dorota Lis-Staranowicz:

Tak, dlatego jest wniosek o umorzenie. Pytanie prawne sądu administracyjnego spowodowało, że NSA nie orzeka, bo czeka na werdykt, a wojewódzkie sądy administracyjne uchylają wszystkie decyzje organów Policji.

Przewodniczący poseł Arkadiusz Myrcha (KO):

Dziękuję bardzo. Otwieram dyskusję w tej sprawie. Jeżeli nie ma głosów w dyskusji, to przystępujemy do głosowania. Kto jest za pozytywną zaopiniowaniem projektu stanowiska w sprawie P 7/21? (20) Kto jest przeciw? (0) Kto się wstrzymał od głosu? (1)

Stwierdzam, że projekt stanowiska został zaopiniowany pozytywnie.

Przechodzimy do omówienia projektu stanowiska w sprawie SK 54/21. Do tej sprawy wyznaczona jest pani przewodnicząca Barbara Bartuś. Sprawę przedstawi pani mecenas Dorota Lis-Staranowicz, bardzo proszę.

Ekspert z BAS Dorota Lis-Staranowicz:

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, sprawa o sygn. SK 54/21 zainicjowana została skargą konstytucyjną pracownika jednostki samorządu terytorialnego. Przedmiotem kontroli jest art. 38 ust. 5, w związku z art. 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych, rozumiany ten sposób, iż wymaga świadczenia pracy w charakterze pracownika samorządowego w dniu nabycia przez pracownika samorządowego prawa do nagrody jubileuszowej. Pomijam w tej chwili treść zaskarżonych przepisów, ponieważ one są rozbudowane treściowo, a państwo dysponujecie wersją pisemną stanowiska przygotowanego przez BAS.

Stan faktyczny sprawy kształtuje się następująco: skarżący był pracownikiem samorządowym do 12 czerwca 2015 r. Następnie został zwolniony bez zachowania okresu wypowiedzenia. Odwołał się do sądu, który wyrokiem z 14 października 2015 r. uznał, że rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia było niezgodne z prawem. Po zakończeniu pracy w samorządzie terytorialnym skarżący kontynuował zatrudnienie u pracodawcy prywatnego i u niego osiągnął 40-letni staż pracy uprawniający do nagrody jubileuszowej. Pracodawca prywatny nie przewidział takiego świadczenia jak nagroda jubileuszowa. Niedługo po zakończeniu stosunku pracy z pracodawcą prywatnym skarżący rozpoczął nowy stosunek pracy z jednostką samorządu terytorialnego i złożył wniosek o wypłatę świadczenia jubileuszowego. Pracodawca samorządowy odmówił, ponieważ jubileusz, czyli ten 40-letni okres zatrudnienia, nie przypadał w okresie zatrudnienia w jednostce samorządu terytorialnego. Stwierdził, że warunkiem nabycia uprawnienia do nagrody jubileuszowej jest zatrudnienie na stanowisku pracownika samorządowego w dniu, w którym ten jubileusz przypada.

Skarżący twierdzi, że zaskarżone przepisy są niezgodne z zasadą sprawiedliwości społecznej, czyli z art. 24 konstytucji, który gwarantuje ochronę pracy i z art. 64 konstytucji, który gwarantuje ochronę własności i innych praw majątkowych. Teza skargi konstytucyjnej opiera się na przekonaniu, że skarżący ma ekspektatywę, która go chroni. Prawną ekspektatywę do nagrody jubileuszowej, ponieważ zdecydowana większość jego zatrudnienia przypada na okres pracy w samorządzie terytorialnym, z wyjątkiem 5-letniego okresu, kiedy pracował u pracodawcy prywatnego. Dlatego wnosi o przyznanie mu

nagrody jubileuszowej, twierdząc, że chroni go ekspektatywa, która wynika z okoliczności, iż wiele lat służył w służbie samorządu terytorialnego.

Skarga konstytucyjna nie powinna, naszym zdaniem, zostać przekazana do merytorycznego rozpoznania przez TK, ponieważ skarżący, przede wszystkim, powołuje się na zasady konstytucyjne. Twierdzi, że zaskarżone przepisy naruszają, jego zdaniem, art. 2 konstytucji, który jest źródłem zasady sprawiedliwości społecznej, a zasada sprawiedliwości społecznej nie może być wzorcem w postępowaniu przed TK.

Jeżeli chodzi o naruszenie konstytucyjnych praw i wolności, czyli art. 64, w związku z art. 24 konstytucji, to, jak powiedziałam, naruszenie tych przepisów dostrzega w tej ekspektatywie. Jednak skarżący nie udowadnia nam, na podstawie przepisów ustawy o samorządzie terytorialnym i innych przepisów, że skorzysta z takiej ekspektatywy prawnie chronionej. Naszym zdaniem wywód skarżącego nie zawiera żadnych argumentów wskazujących, że zostały naruszone jego konstytucyjne prawa i wolności. W tym stanie rzeczy również wnioskujemy o umorzenie postępowania.

Niezależnie od tych wniosków cząstkowych, z ostrożności procesowej wskazujemy, że źródłem zakwestionowanej normy jest § 8 ust. 1 uchylonego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 maja 2018 r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych. Przepis ten stanowi: „Pracownik samorządowy nabywa prawo do nagrody jubileuszowej w dniu upływu okresu uprawniającego do tej nagrody lub w dniu wejścia w życie przepisów wprowadzających nagrody jubileuszowe”. Skarżący nie poddaje kontroli § 8 ust. 1 tego rozporządzenia, ale my z ostrożności procesowej podnosimy ten argument w naszym stanowisku.

Suma uchybień i niedociągnięć skargi konstytucyjnej uprawnia nas do wniosku o umorzenie postępowania w całości. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Arkadiusz Myrcha (KO):

Dziękuję bardzo. Głos ma pani przewodnicząca Barbara Bartuś, proszę bardzo.

Poseł Barbara Bartuś (PiS):

Pani przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowna pani mecenas, powiem tak, podstawą umorzenia jest niedopuszczalność art. 2 konstytucji, który samodzielnie nie może stanowić przesłanki orzekania przez TK. Jednak nie do końca tak jest, ponieważ przywołane zostały dwa artykuły konstytucji, o których pani mówiła. Przepraszam, bo bardzo pobieżnie zapoznałam się z tym stanowiskiem.

Powiem tak, jeżeli te argumenty są zbyt słabe dla uznania niekonstytucyjności tych przepisów, to wydaje mi się, że powinno to być wskazane w naszym *petitum*, powinno być powiedziane, że wnosimy o umorzenie postępowania. Gdyby natomiast TK tego nie uwzględnił, to powinno być powiedziane, że wnosimy o uznanie tych przepisów za zgodne z konstytucją. Tak chyba byłoby właściwiej.

Stwierdzam, że te argumenty, które za konstytucyjnością przemawiają, są później wyrażone. Jeżeli TK podejmie postępowanie, to argumenty Sejmu są wskazane. Takie rozwiązanie jest chyba lepsze technicznie.

Ekspert z BAS Dorota Lis-Staranowicz:

Pani poseł, mój wniosek o umorzenie postępowania nie jest bezpodstawny. Ta skarga konstytucyjna ma 4 strony, z czego 1,5 strony to jest opis stanu faktycznego sprawy. Dalej mamy przytoczenie zaskarżonych przepisów i stwierdzenie, że pracownikowi przysługuje ekspektatywa do nagrody jubileuszowej z tej racji, że zdecydowana większość jego stażu zawodowego przypada na pracę w samorządzie terytorialnym. Natomiast nie odnajdujemy argumentów mówiących, że zostały naruszone jego konstytucyjne prawa i wolności, prawo do wynagrodzenia. Takiego wyводу nie ma.

Zostaje jeszcze § 8 tego rozporządzenia, na który skarżący się nie powołuje. Dlatego też nie dostrzega, że jest taki paragraf, z którego wynika, że prawo do nagrody jubileuszowej powstaje w dniu, w którym osiąga się ten staż. Wtedy trzeba być pracownikiem samorządowym.

Nawet gdyby TK uznał, że zaskarżony przepis jest niezgodny z konstytucją...

Posel Barbara Bartuś (PiS):

Pani mnie nie zrozumiała. Mnie chodzi o formalną przesłankę. Czy TK zastosuje formalną przesłankę jako niedopuszczalność wydania wyroku? Czy TK uzna tę przesłankę o niedopuszczalności?

Ekspert z BAS Dorota Lis-Staranowicz:

Myślę, że tak, szczególnie przy skardze konstytucyjnej, która ma 3–4 strony. Jednak trudno powiedzieć. Nie jestem TK. Może sędzia sprawozdawca jednak postawi sprawę na wokandzie. Trudno powiedzieć.

Może powiem tak, wczoraj też dostaliśmy postanowienie o umorzeniu postępowania w sprawie, w której wcześniej wnioskowaliśmy o umorzenie postępowania. Stało się tak, mimo że skarga przeszła kontrolę formalną.

Przewodniczący poseł Arkadiusz Myrcha (KO):

Czyli zostawiamy. Stwierdzam, że wyczerpaliśmy dyskusję w sprawie SK 54/21.

Przystępujemy do głosowania. Kto jest za pozytywnym zaopiniowaniem tego projektu stanowiska? (23) Kto jest przeciw? (0) Kto się wstrzymał od głosu? (0)

Stwierdzam, że projekt stanowiska został zaopiniowany pozytywnie.

Przechodzimy do ostatniej sprawy trybunalskiej SK 134/20. Przypominam, że ta sprawa była omawiana na poprzednim posiedzeniu. Na wniosek pani przewodniczącej Bartuś, która jest wyznaczona do reprezentowania Sejmu w tej sprawie, projekt stanowiska został poszerzony o wniosek ewentualny. Chyba nie ma potrzeby ponownego omawiania sprawy.

Jeszcze pani przewodnicząca Bartuś chce zabrać głos, proszę bardzo.

Posel Barbara Bartuś (PiS):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, chcę powiedzieć, że rekomenduję przyjęcie tego stanowiska, które zostało poszerzone po mojej dyskusji z ekspertem BAS.

Przewodniczący poseł Arkadiusz Myrcha (KO):

Dziękuję bardzo. Jeżeli nie ma więcej głosów w dyskusji, to przystępujemy do głosowania. Kto jest za pozytywną zaopiniowaniem projektu stanowiska w sprawie SK 134/20? (21) Kto jest przeciw? (0) Kto się wstrzymał od głosu? (0)

Stwierdzam, że projekt stanowiska został zaopiniowany pozytywnie.

Przechodzimy do drugiego punktu porządku dziennego, który obejmuje wybór podkomisji. Przypomnę, że na poprzednim posiedzeniu zostały omówione dwa projekty ustaw dotyczące tzw. ustawy scaleniowej w gminie Lipnica Wielka. W związku z tym chciałbym formalnie zakończyć pierwsze czytanie i zgodnie z deklaracją powołać 5-osobową podkomisję do rozpatrzenia tych projektów ustawy.

Proszę o zgłaszanie osób, które wejdą w skład podkomisji. Zaczniemy od największego klubu, czyli PiS. Panie przewodniczący, bardzo proszę.

Posel Arkadiusz Mularczyk (PiS):

Chcę zgłosić panią poseł Barbarę Bartuś i pana posła Janusza Kowalskiego. Chcę też zgłosić siebie.

Przewodniczący poseł Arkadiusz Myrcha (KO):

Mamy trzy zgłoszenia. Rozumiem, że wszyscy państwo wyrażają zgodę. W imieniu Koalicji Obywatelskiej chcę zgłosić panią poseł Katarzynę Osos i swoją osobę.

Przedstawiciele Koalicji Polskiej nie zabiegali o to, żeby uczestniczyć w tych pracach. Klubowi Lewicy wystarczy, że na posiedzeniu Komisji będzie ich przedstawiciel. Dziękuję bardzo.

Mamy pięć osób do składu podkomisji. Wszystkie osoby wyrażają zgodę na kandydowanie. W związku z tym przystępujemy do głosowania. Kto jest za powołaniem podkomisji w tym składzie? (19) Kto jest przeciw? (0) Kto się wstrzymał od głosu? (0)

Stwierdzam, że podkomisja została powołana. Poproszę wszystkich członków podkomisji o pozostanie na sali i ukonstytuowanie się.

Stwierdzam, że wyczerpaliśmy porządek dzisiejszego posiedzenia. Zamykam posiedzenie Komisji Ustawodawczej.